

آموزش Hack

جلسه اول - ترمینولوژی (اصطلاح شناسی)

Hacker کیست؟

هکر کسی است که با سیستم‌های کامپیوتری آشناست و می‌تواند با روش‌هایی خاص (بدون اجازه) وارد آنها شود... این انسان می‌تواند خوب یا بد باشد (در حال هکر است).

سؤال: یک هکر از چه راهی وارد یک سیستم می‌شود؟

از راه شبکه (نه بابا !!!)

باید توجه کنید که هر سیستم کامپیوتری (به عبارت بهتر هر سیستم عامل) به هر حال محصول کار تعدادی انسان است و حتماً دارای تعدادی Bug (خطاهایی که بعد از ارائه محصول به بازار به تدریج کشف می‌شوند) خواهد بود. بعد از اینکه یک باگ مشخص شد، شرکت‌ها نرم‌افزارهایی را به سرعت (در عرض چند ساعت) ایجاد می‌کنند تا مشکل رفع شود. این‌ها را Patch می‌گویند. سپس مدیران شبکه (Webmasters) در عرض چند روز، چند ماه یا حتی چند سال (این آخری در مورد ایران!!!) آنها را Download کرده و مشکل را حل می‌کنند. در این فاصله، هکرها دمار از روزگار این سایت‌ها درمی‌آورند...

تعریف چند اصطلاح:

- Hacker واقعی = سامورایی: کسی که هدفش از نفوذ به سیستم‌ها نشان دادن ضعف سیستم‌های کامپیوتری است نه سوءاستفاده...
- Wacker (واکر): کسی که هدفش از نفوذ به سیستم‌ها، استفاده از اطلاعات آن سیستم‌هاست (جزو هکرها کلاه سفید).
- Cracker (کراکر): کسی که هدفش از نفوذ به سیستم‌ها، خرابکاری و ایجاد اختلال در سیستم‌های کامپیوتری است (جزو هکرها کلاه سیاه).
- Preaker: از قدیمی‌ترین هکرها هستند که برای کارشان نیاز (و دسترسی) به کامپیوتر نداشتند و کارشان نفوذ به خطوط تلفن برای تماس مجانی، استراق‌سمع و... بوده که این مورد جزو آموزش من نیست چون کار خیلی بدی است...

زنگ تفریح:

۱. جوجه هکرها (احمق کوچولوها): توانایی‌ها: بلدند از Sub7 و MagicPS و 187Final استفاده کنند و فکر کنند که همه چیز رو یاد گرفته‌اند!
۲. خروس هکرها یا مرغ هکرها (احمق‌های بزرگتر): Mailbox را هم می‌توانند Bomb کنند... ماشاء...!
۳. هکرها قابل احترام (مثل خود شما): دارند یاد می‌گیرند و هنوز ۲، ۳ سال کار دارند.
۴. هکرها پیش‌کسوت: دیگه آفتاب لب بوم هستند... هکرها قابل احترام را دوست دارند!

تقسیم‌بندی کامپیوترهای شبکه:

❖ کامپیوترهای Server: کامپیوترهایی که کارشان تأمین اطلاعات در شبکه است. مثلاً کامپیوترهایی که سایت‌ها را نگه می‌دارند.

❖ کامپیوترهای Client: کامپیوترهایی که استفاده‌کننده هستند مثل همین کامپیوتر خودتان که دارید از آن کار می‌کشید!

انواع سیستم‌عامل کامپیوترهای server:

❖ خانواده Unix (مثل Sun Solaris, Linux, FreeBSD)

❖ خانواده Windows (مثل Win2000, WinNT, WinServer2003)

❖ MacOS

❖ سیستم‌های قدیمی‌تر مثل DEC20, DEC10, IRIS, AIX و...

سؤال: کدام‌ها را باید یاد گرفت؟

به عقیده من، (Linux) Unix و Win2000 را باید یاد بگیرید. پیشنهاد من این است که Win2000 و RedHat Linux را هم‌زمان روی کامپیوتر خود داشته باشید.

برای شروع چه چیزی لازم است؟

۱. Linux و Win2000 را روی کامپیوتر خود نصب کرده و شروع به یادگیری کنید.

۲. شروع به یادگیری زبان C کنید.

۳. شروع به یادگیری TCP/IP کنید.

۴. (مهم‌ترین مورد) علاقه به طی کردن یک راه طولانی جهت یادگیری داشته باشید.

تقسیم‌بندی انواع حملات:

اولین نکته‌ای که لازم است بگویم این است که وقت خود را برای هک کردن کامپیوترهای Client هدر ندهید (اگرچه برای افراد مبتدی کار با نرم‌افزاری مثل Sub7 زیاد هم بد نیست ولی نباید زیاده‌روی کرد) علت هم این است که هر بار که به اینترنت وصل می‌شوند، IP جدیدی به آنها اختصاص می‌یابد و زحمات شما به هدر می‌رود (البته برای جلوگیری از این امر هم روش‌هایی هست که در آینده، ان شاء... می‌گویم).

و حالا تقسیم‌بندی:

۱. حمله به روش Denial of Service Attack (DoS)

۲. حمله به روش Exploit

۳. حمله به روش Info Gathering (TelNet یکی از روش‌های آن است که در درس بعد می‌آموزید).

۴. حمله به روش Disinformation

به زودی با هر کدام از این روش‌های حمله آشنا خواهید شد.

زبان نوشتاری هکرها:

هکرها معمولاً در هنگام نوشتن به جای تعدادی از حروف انگلیسی، معادل‌های قراردادی به کار می‌برند که لیست بعضی از آنها را در زیر

می‌بینید:

0	<--	O
1	<--	L, I
2	<--	Z
3	<--	E
4	<--	A
5	<--	S
6	<--	G
T	<--	7
B	<--	8
At	<--	@
S	<--	\$
H	<--	()
H	<--	{ }
N	<--	/\ /
M	<--	/\ / \
W	<--	\ / \ /
P, D	<--	>
K	<--	<
F	<--	ph, >{, >()
S	<--	Z

البته تعداد این علامت‌ها خیلی بیشتر است و اکثراً قراردادی هستند و ممکن است با شکل‌های متفاوت دیگری هم مواجه شوید. مثلاً He

Speaks می‌شود `!}{3 $ |>3A|<Z`

توصیه بنده این است که تا جایی که امکان دارد، از این علائم استفاده نکنید؛ اما آنها را یاد داشته باشید تا اگر لازم شد، کم‌نیارید !!!

ترسیم مسیر برای آینده:

۱. اولین و مهم‌ترین تصمیم، انتخاب نوع کامپیوتری است که می‌خواهید هک کنید (Client یا Server)، زیرا روش هک کردن

این دو، به جز در مراحل ابتدای کار، کاملاً متفاوت است.

۲. دومین گام، انتخاب یک کامپیوتر مشخص (مثلاً کامپیوتری که فلان سایت را نگه می‌دارد که مثالی از نوع Server است، یا

کامپیوتر فلان شخص که با او Chat می‌کنید که مثالی برای کامپیوتر Client است) و سپس جمع‌آوری اطلاعات در مورد

کامپیوتر هدف (قربانی) می‌باشد. این جمع‌آوری اطلاعات از قربانی (Victim) را FootPrinting گویند. اولین مشخصه‌ای که

باید کشف شود، IP آن است. یکی دیگر از اطلاعات مهم که معمولاً دنبالش هستیم، پیدا کردن نوع سیستم‌عامل و نیز

برنامه‌هایی است که کامپیوتر مشخص شده، از آنها بهره می‌برد. یکی از مهم‌ترین (و گاه خطرناک‌ترین) کارها، تست کردن

پورت‌های آن کامپیوتر برای دیدن اینکه کدام پورت‌ها باز و کدام‌ها بسته هستند، می‌باشد.

۳. مرحله بعدی، در واقع شروع تلاش برای نفوذ به سیستم است. این نفوذ سطوح مختلف دارد و بالاترین آن که در کامپیوترهای Server روی می‌دهد، حالتی است که بتوانید Username و Password مربوطه مدیر کامپیوتر (Administrator) یا ناظر شبکه (Supervisor) را به دست آورده و از طریق این اطلاعات مفید (Shell Account)، به نهایت نفوذ دست یابید؛ ولی گاه به دلایل مختلف (مربوط به سطح علمی خود و...) نمی‌توان به این سطح دست یافت اما به هر حال، برای مرحله بعدی می‌تواند استفاده شود. این مرحله جایی است که هنر شما به عنوان یک Hacker آغاز شده و نیز به پایان می‌رسد.

۴. این مرحله بعد از نفوذ روی می‌دهد که در آن به سطحی از کنترل سیستم رسیده‌اید. رفتار شما در این مرحله مشخص می‌کند که چه نوع هکری هستید (گروه‌های مطرح شده در ابتدای این جلسه را به یاد بیاورید)، و اینکه آیا جنبه یادگیری را داشته‌اید یا نه؟

۵. مرحله آخر، پاک کردن رد پا است تا گیر نیفتیم (البته بعضی اوقات برای کلاس گذاشتن باید گیر بیفتیم!). بعضی از سیستم‌ها آمار Login را نگه می‌دارند که در مورد آنها، این مرحله بسیار مهم است.

خلاصه مراحل فوق بدین صورت است:

Selection -> FootPrinting -> Penetration -> [Behavior] -> Cleaning